

## یادداشت

نکاتی پیرامون افزایش سن بازنشستگی

صادق کار



اعلام موافقت مجلس فرمایشی با افزایش سن بازنشستگی به یکی از حساسیت برانگیزترین موضوعات کارگری در این هفته ها تبدیل شده است و بحث های زیادی را بدنبال داشت. آنچه که مسلم است عموم کارگران با افزایش سن بازنشستگی و سایر تغییراتی که حکومت می خواهد در قوانین بیمه ای بوجود آورد مخالفند و به حکومت هم ذره ای اعتماد ندارند.

بحث هایی که تا مدتی دیگر همچنان ادامه پیدا خواهد کرد و در واقع حکم نوشدارو بعد از مرگ سهراب را دارد.

این بحث ها می باید از همان موقع که زمزمه افزایش سن بازنشستگی و ایجاد تغییرات دیگر در قوانین مربوط به تامین اجتماعی در دستور برنامه هفتم توسعه قرار گرفت مطرح می شد و در مورد اثرات و پیامدهای آن روی زندگی نیروی مزد بگیر اطلاع رسانی و آگاه سازی می شد و ظرفیت اعتراضی بوجود می آورد.

متأسفانه این مسئله اساسی در زمان مناسب چنانکه می بایست مرکز توجه واقع نشد بهمین دلیل نیرویی هم برای تاثیر گذاردن روی آن عملاً شکل نگرفت و نتیجه همان شد که حکومت بدنبال آن بود. تغییرات در قوانین بیمه ای و تامین اجتماعی در حالی بدون مقاومت جدی از طرف نیروی کار با تباری دولت و مجلس به تصویب رسید که موجی از اعتراضات بازنشستگان همه روزه در شهرهای مختلف برای افزایش حقوق، همسان سازی حقوق بازنشستگی و بهبود کیفیت بیمه درمانی در جریان بود و متأسفانه اثر چندانی از انعکاس تغییرات در دست اجرای حکومت در قوانین بازنشستگی در تظاهرات دیده نمی شد.

توجه به این تغییرات اساسی می بایست در کنار مطالبات روز و بخشی از مطالبات توأم می شد، که نشد. تنها در اعتراضات کارگران نفت بود که نسبت به ادغام صندوق های بازنشستگی توجه جدی شد و نتیجه آن این شد که مجلس در مورد ادغام صندوق بازنشستگی نفت در صندوق های دیگر که یکی از موارد تغییرات مد نظر دولت در برنامه هفتم بود عقب نشینی کرد.



این عقب نشینی البته نتیجه اعتراض کارگران شاغل شرکت های نفتی و همراهی بازنشستگان صندوق نفت بود.

بعضی از مسئولین دولتی و نمایندگان مجلس از افزایش ۵ سال به سن بازنشستگی خبر داده اند و عده ای نیز از ۱۲ سال صحبت می کنند. صحبت از افزایش ۱۲ سال هم قبلا مطرح بود که از طرف نمایندگان مجلس و برخی مسئولین تکذیب شد.

ولی حسن صادقی معاون دبیر کل خانه کارگر روز گذشته در کنگره این تشکل حکومتی، از افزایش سن بازنشستگی از ۳۰ به ۴۲ سال صحبت کرد " بسیاری از کارگران باید 42 سال کار کنند تا مشمول بازنشستگی شوند "

دبیرکل خانه کارگر نیز گفت: براساس قانون جدید، سقف افزایش سابقه 42 سال و یک ماه است، سن بازنشستگی هم به 62 سال ... " وی تصریح کرد

وقتی افراد مطالعه نمی کنند و مطلبی می نویسند نتیجه این می شود که می گویند 35 سال سابقه " سر جای خود است؛ در صورتی که فقط برای مشاغل سخت و زیان آور و بازنشستگی های پیش از موعد و "برخی موارد محدود صدق می کند

البته بر خلاف گفته محجوب، آنهایی که این شایعه را مطرح کردند، بخاطر مطالعه نکردن و بی اطلاعی نبوده است. برای ایجاد ابهام و سر درگرمی این کار را کرده اند.

:حسین کمالی دبیر کل حزب اسلامی کار نیز گفت.

"سن بازنشستگی افزایش پیدا کرده و براساس آن میزان اشتغال 10 تا 12 سال افزایش می یابد"

روزنامه انتخاب هم نوشت " طبق آنچه از مجلس درباره موضوع بازنشستگی اعلام شد، پرداخت ۳۵ تا ۴۲ " سال حق بیمه برای بازنشستگی، بخشی از اصلاحات مجلس در این زمینه بوده است، هرچند زمزمه های "اصلاح این قانون بازهم به گوش می رسد

به نوشته این روزنامه، مردان در ۶۲ سالگی و زنان در ۵۵ سالگی می توانند بازنشسته شوند.

از آنجا که خبر این گونه مسائل بخاطر حساسیتی که نسبت به آنها وجود دارد دقیق منتشر نمی شوند تا فرصت مدیریت پیامدهای آن محفوظ بماند، هنوز جزئیات قضیه آنطور که هست روشن نیست.

مسئله تنها افزایش سن بازنشستگی نیست، همراه با آن افزایش ۳ درصد به حق بیمه کارگران، کاهش حقوق های بازنشستگی، خارج کردن بسیاری از مشاغل سخت و زیان آور از بازنشستگی زودرس و افزایش مدت بازنشستگی بقیه و واریز کردن حق بیمه ها به حساب دولت، نیز از مواردی است که در برنامه دولت قرار دارند.

بهانه دولت و مجلس برای این مجموعه تغییرات آن است که تناسب میان ورودی و خروجی تامین اجتماعی بهم خورده است و دولت می خواهد بین درآمد و هزینه های تامین اجتماعی تناسب برقرار کند.

صولت مرتضوی وزیر کار تعاون و رفاه اجتماعی در توجیه افزایش سن بازنشستگی گفت: «این تغییرات به " ..منظور پایداری و تاب آوری صندوق هاست. ضریب پشتیبانی صندوق ها به شدت کاهش یافته،



با این حال همه کسانی که در روزهای اخیر نسبت به افزایش سن بازنشستگی نظر داده‌اند، بر این عقیده هستند که افزایش سن بازنشستگی با نظر داشت فساد مدیریتی حاکم بر مدیریت دستگاه اداری و ناتوانی مدیریت دولتی در سرمایه گذاری های سود آور، نمی تواند، ناترازی صندوق ها را از میان بردارد.

با این اوصاف دولت در همین برنامه صاحبان کارگاه های دارای چهار کارگر را از بیمه کردن اجباری کارگران خود معاف کرده است. این معافیت در تناقض آشکار با ادعای دولت است که ادعای تقویت بنیه مالی تامین اجتماعی را دارد ولی در همان حال عده زیادی از تامین کنندگان منابع درآمد تامین اجتماعی را بر خلاف میل شان از بیمه معاف می کند و ظلم بزرگی به آنها که تعدادشان هم اندک نیست می کند.

تناقضات در کردار دولت با ادعا هایش البته بسیار است. بعنوان نمونه باید به بدهی کلان (۷۰۰ همتی" و امتناع دولت از پرداخت آن و مماشات با کارفرمایانی که از پرداخت حق بیمه خود امتناع می کنند اشاره کرد. سلطه مدیران دولتی بر راس صندوق های بازنشستگی که در واقع دولتی نیستند و می باید توسط اعضای صندوق و نمایندگان آنها مدیریت شوند از جمله مواردی هستند که در ایجاد بحران صندوق ها نقش اساسی ایفا می کند. با وجود سلطه دولت بر صندوق های بازنشستگی رهایی آنها از بحران و به همان دلایلی که کارشناسان در پیوند با افزایش سن بازنشستگی گفته‌اند ممکن نیست. مدیریت صندوق ها باید از دولت به اعضای آنها منتقل شود. این یکی از راه هایی است که می تواند به سئو استفاده دولت از صندوقها خاتمه دهد. اما اعمال مدیریت اعضا مستلزم برداشتن موانع فعالیت آزاد اتحادیه های مستقل کارگری است و حکومت به شدت با هر دوی اینها مخالف است و حاضر نیست آن را بپذیرد.

نگرانی این است که حکومت با ادامه سلطه خود بر صندوق تامین اجتماعی، سئو استفاده از آن و سایر صندوقها اندوخته های باقی مانده را افزایش دهد و درآمدهای ناشی از تغییرات را صرف هزینه‌های خود نموده و موجبات فروپاشی تامین اجتماعی را فراهم کند.

از همین رو برای اعضای صندوق ها اهمیت حیاتی دارد که برای نجات حال و آینده خود متحد و متشکل شوند تا بتوانند، قبل از فروپاشی تامین اجتماعی و ملاحور شدن اندوخته های آن، جلوی این کار را بگیرند. در حال حاضر قدم اول برای حفظ صندوق ها برکناری مدیریت دولتی از راس صندوق ها، برقراری مدیریت کارگری و تلاش برای پس گرفتن بدهی های دولت و کارفرمایان است و این میسر نمی شود مگر اینکه اتحادیه های کارگری را سازمان داد

**ما از جنبش زن، زندگی، آزادی و مطالبات دمکراتیک و مترقی آن حمایت می کنیم!**

**برقرار و مستحکم باد پیوند میان جنبش زن، زندگی آزادی با جنبش مطالباتی کارگران و مزد و حقوق بگیران!**



نقش حمایت اجتماعی در امحای کار کودک بخش دوازدهم  
گزارش مشترک سازمان بین المللی کار و سازمان یونسف



بورکینافاسو: کودکی گمشده در معادن طلا

حمایت اجتماعی به عنوان پاسخ سیاستگذارانه به کار کودک: شواهد چه می گویند؟ 2.  
4. کمکهای جامع یافته های کلیدی

- مطالعات موجود نشاندهنده اثرات مختلف برنامه های حمایتی جامع اند. این اثرات بستگی به نوع کمکهای تکمیلی ارائه شده دارند؛
  - ترکیب کمک نقدی با بیمه اجتماعی قدری از میزان کار کودکان می کاهد؛
- ترکیب کمک نقدی همراه با یک کارزار اطلاعرسانی در باره کار کودکان یک استراتژی امیدبخش برای مقابله با کار کودکان، به شمول کارهای خطرناک، عهمل کرده است؛
- برنامه هایی که کمک نقدی را با کمکهای برای بهبود وضع معیشت (مانند تأمین سرمایه) ترکیب می کنند، حاوی ریسکهائی نیز هستند. این ترکیب می تواند منجر به جلب کودکان به فعالیتهای تولیدی برای خانواده، از جمله در کارهای خطرناک، گردد. البته این برنامه ها در ترکیب با آگاه سازی اهالی از حقوق کودکان و خطرات مرتبط با کار آنان، می توانند موجب کاهش کار کودکان شوند.
- مقدار کمک نقدی و راسخیت در امر آگاه سازی و اطلاعرسانی، کلیدی برای تضمین اثرات حمایتی اند.

\*\*\*

برنامه های جامع حمایت اجتماعی - که به آنها برنامه های "کمک نقدی و چیزی بیشتر" هم گفته می شود - کمک نقدی را با حمایتهای تکمیلی ترکیب می کنند تا همزمان به بهبود رفاه خانواده و کودکان نایل شوند. حمایتهای تکمیلی شامل ارائه اطلاعات در مورد اثرات آسیب زای کار کودک یا دسترسی به خدماتی نظیر بهداشت و/یا تحصیلات اند. با تصدیق یافته های مختلط در ارتباط با کمکهای مشروط، نوع خدمات و



خطرات مرتبط با سرمایه گذاری خانواده در فعالیتهای اقتصادی، انتظار می رود که حمایت های تکمیلی موجب تعاملات مؤثری به ویژه در ارتباط با مسئله کار کودک گردند.

برنامه های جامع حمایت اجتماعی به سرعت در کشورهای با درآمد پایین و متوسط گسترش یافته اند، از جمله در کشورهای نظیر بوركینافاسو (برنامه حمایت اجتماعی ناظر به کودک، که کمک نقدی را با خدمات آب و فاضلاب و تغذیه ترکیب می کند)، غنا (برنامه تقویت معیشت علیه فقر، که کمک نقدی را با بیمه اجتماعی ترکیب می کند) و موزامبیک (برنامه یارانه کودک، که کمک نقدی را با تغییر رفتار ارتباطاتی در اثر تغذیه ترکیب می کند). با این حال، تحقیقاتی که تأثیر برنامه های جامع را بر کار کودکان بررسی کرده اند، زیاد نیستند. بررسی حاضر به 11 مطالعه در مورد برنامه های جامع حمایت اجتماعی دست یافته است. از این تعداد، پنج تحقیق در غنا انجام شده، که بر ترکیب کمک نقدی با بیمه اجتماعی و نیز ترکیب کمک نقدی با یک کمپین اطلاعاتی در مورد کار کودکان تمرکز داشته اند. موضوع شش تحقیق دیگر ترکیب کمک نقدی با انواع حمایت های ناظر بر بهبود معیشت - مثل کمک مالی برای سرمایه گذاری در فعالیت تولیدی یا آموزش در زمینه فعالیت های تجاری - بوده است. در برخی از موارد این برنامه ها با آگاه سازی در باره کار کودک همراه بوده اند. یافته های حاصل نشان می دهند که

برنامه هایی که کمک نقدی را با بیمه اجتماعی ترکیب می کنند، قابلیت دارند که وابستگی خانواده را به کار کودکان، به عنوان یک استراتژی احتیاطی برای مقابله با احتیاجات ناگوار و ناکهانی بهداشتی و سلامتی کاهش دهند. با این حال، در برنامه های جامع نیز، تنظیم و کفایت میزان کمک نقدی همچنان به عنوان عامل تعیین کننده اصلی برای اثربخشی برنامه باقی می ماند. ارزیابی های کوتاه مدت از برنامه "معیشت علیه فقر" در غنا، و برنامه متعمم آن که خانواده هایی با زنان باردار و کودکان تا دو سال را نیز شامل می شود، به عنوان مکملی برای بیمه بهداشت ملی، تأثیرات محدودی بر فعالیتهای تولیدی کودکان نشان داده اند. اغلب پژوهشگران این تأثیرات محدود را با بی نظمی پرداختها و مقدار کم کمک های نقدی توضیح داده اند.

- برنامه هایی که کمک نقدی را با کارزارهای اطلاع رسانی و آگاه سازی در باره کار کودکان ترکیب می کنند به ویژه به مخاطرات مرتبط با فعالیتهای تولیدی گسترده در خانواده ها که کودکان در آنها شرکت می کنند، می پردازند. این برنامه ها در واقع ارائه دهندگان خدمات را از خطرات مرتبط با کار کودکان آگاه می سازند. بنابراین از صرف کمکها برای تحصیل کودکان حمایت می کنند و خانواده ها را از گماشتن کودکان به کارهای خطرناک برحذر می دارند. ابتکار بین المللی "کوکوا" در غنا به این نتیجه رسیده است یک برنامه کمک نقدی نامشروط که با یک کمپین اطلاع رسانی ترکیب شده باشد، نقش مؤثری در کاهش شیوع کارهای خطرناک در میان کودکان دارد.
- برنامه هایی که کمک نقدی را با بهبود معیشت ترکیب می کنند، می توانند به خانواده ها کمک کنند تا درآمد خود را افزایش، و نیاز به کار کودکان را کاهش دهند، اما اگر کسب و کار تازه خانواده نیاز به نیروی کار را افزایش دهد، محتمل است که این نیاز با کار کودک پاسخ گیرد. شواهد مقدماتی در مورد این نوع برنامه ها نیز نشان داده اند که ارائه سرمایه ممکن است اثرات مثبت حاصل از حمایت اجتماعی را به طور قابل توجهی کاهش دهد. بررسی حاضر شش مطالعه در باره چنین ترکیبی را شناسایی کرد. پنج تای آنها حاکی از نتیجه صفر یا منفی بودند. دو مطالعه نشان می دهند که این برنامه ها تغییری در مشارکت کودکان در فعالیتهای اقتصادی در برزیل و هند ایجاد نکرده اند، سه مطالعه دیگر نشان داده اند که مشارکت کودکان در فعالیتهای اقتصادی در بنگلادش و فیلیپین افزایش یافته است. از میان سه تحقیقی که حاکی از افزایش حضور کودکان در بازار کار اند، یک تحقیق تأثیرات بر شیوع کار کودکان را نیز ارزیابی کرد و یافت که برنامه مورد مطالعه در فیلیپین حتی با اینکه با هدف کاهش شیوع کار کودک طراحی شده بود، موجب افزایش آن شده بود. بوركینافاسو تنها نمونه مثبت بوده است. در یک برنامه بهبود معیشت در ترکیب با کمک نقدی و شامل کارزار آگاه سازی در مورد کار کودکان، محققان اثرات منحصر به فرد حفاظتی مثبتی را ثبت کرده اند. در این





برنامه، آگاه سازی دارای راسخیت نسبتاً بالا بوده است (شامل جلسات ماهانه برای شش تا هشت تن از اعضای خانواده)، که احتمالاً اثربخشی برنامه را افزایش داده است.

بورکینافاسو: کودکی گمشده در معادن طلا

آنچه از برنامه های کمکهای جامع آشکار می شود این است که بافتار خانواده و حمایت تکمیلی دارای اهمیت بسیار اند. آثار قوی و منفی که در مطالعه برنامه های مورد نظر در فیلیپین یافته شدند، با کمبود نیروی کار بزرگسال در خانواده های مشمول کمکها و احتمالاً عدم آگاهی از خطرات مرتبط با کار کودکان توضیح داده شده اند؛ اگرچه که این برنامه ها با جلساتی برای آگاهی از زیانهای کار کودکان نیز همراه بوده اند. با این حال، در مصاحبه های انجام شده با شرکت کنندگان در این جلسات، آنها ارزش این جلسات را کم دانستند و از هدف برنامه اظهار بی اطلاعی کردند. درست در مقابل این یافته، در مطالعه برنامه بورکینافاسو، مؤلفه آگاه سازی خانواده ها از زیانهای کار کودکان دارای راسخیت بیشتری بود

**کشتار جنایتکارانه کودکان و غیر نظامیان بی گناه در غزه را پایان دهید!**

**محاصره غزه جنایت جنگی است و سازمان ملل وظیفه دارد آن را متوقف کند!**

**کمیته های اعتصاب را در کارخانه ها و ادارات تشکیل دهیم!**

**اتحاد، اعتراض، اعتصاب، نبرد تا رهایی!**

مبارزه برای آزادی معلمان زندانی یک وظیفه انسانی است!

صادق





بازداشت، محاکمه و فشار به فعالین تشکلهای صنفی معلمان در هفته های اخیر بازم افزایش یافته و عده زیادی از معلمان و رهبران تشکلهای صنفی، اخراج و زندانی شده اند.

در ۲۹ آبان و در ادامه این سرکوبها به گزارش انجمن صنفی معلمان فارس سه تن از فعالان صنفی شیراز، به نام های محمد علی زحمتکش، افشین رزم جویی و مژگان باقری، بدون احضار و اطلاع قبلی در خانه های شان بازداشت و روانه زندان شدند.

بنا بهمین گزارش در روز معلم ۱۴۰۲ غلامرضا غلامی کندازی، ایرج رهنما و صادق شیرازی نیز زندانی شدند و چند روز بعدتر اصغر امیرزادگان که از فعالین صنفی انجمن صنفی معلمان بودند بازداشت و زندانی شدند.

در ۲۸ آبان بر اساس رای یک بیدادگاه تجدید نظر، حکم پابند الکترونیکی زهرا اسفندیاری و عبدالرزاق امیری دو تن دیگر از فعالین معلمان شیراز را تأیید به اجرا گذاشت.

محمد علی زحمتکش و افشین رزم جویی هر یک به ۵ سال و مژگان باقری، باید ۲ سال از عمر خود را بخاطر فعالیت صنفی در زندان سپری نمایند و عبدالرزاق امیری و زهرا اسفندیاری در واقع به ۲ سال حبس خانگی با پابند الکترونیکی محکوم شدند.

چند هفته پیشتر از این نیز چهار تن از فعالین صنفی بوشهر، بنام های اصغر حاجب، عبدالرضا امانی فر، محمود ملاکی و محسن عمرانی را در بیدادگاه دیگری محاکمه و به شلاق محکوم کردند. رئیس بیدادگاه آ به محکوم شدگان پیشنهاد داد که حکم شلاق خود را در ازای پرداخت پول خریداری کنند، اما معلمان این پیشنهاد بیشرمانه را رد کردند.

معلمان و فرهنگیان و مردم دیگر شهر داوطلب پرداخت پول برای جلوگیری از شلاق خوردن معلمان شدند.

کانال هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان نوشت

پیشنهاد و پیگیری همکاران فرهنگی و حتی افراد بیرون از دایره آموزش و پرورش مهر تاییدی است بر این "مهم که جامعه فعالیت تشکلهای صنفی را قانونی و مایه خیر جامعه دانسته و احکام صادره را ناعادلانه" و غیرقانونی می داند

در شیراز نیز در پی زندانی کردن خانم مژگان باقری دانش آموزان مدرسه با برگزاری تظاهراتی خواستار او و دیگر معلمان زندانی شدند.

این کانال در گزارش دیگر پس از شرح برخوردهای سرکوبگرانه با یکی دیگر از معلمان نوشت

حمید جعفری نصرآبادی، با حکم هیات تجدیدنظر اداره تخلفات وزارت آموزش و پرورش، بازخرید و اخراج شد" و در گزارش دیگری افزود،

خانم شیلان یوسفی، از معلمان شهر سقز از سوی هیات تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اداری با ۲۲ سال سابقه کار پس از تقلیل دو پایه شغلی به بهانه حمایت از اعتراض دانش آموزان علیه حجاب اجباری به بازنشستگی اجباری محکوم شد.

این چند نمونه که ذکر شد مشتتی از خروار هستند. ابعاد بگیر و ببند و پیگرد رهبران تشکلهای سندیکایی معلمان بسیار گسترده است و در تعداد زیادی از شهرها جریان دارد.



با این وجود و به رغم در زندان نگاه داشتن ده‌ها تن از رهبران تشکلهای معلمان و افزایش فشار به این تشکلهای به جرات می‌توان گفت که نه تنها خللی در ادامه کاری و فعالیتهای این تشکلهای بوجود نیامده، بلکه فعالیت‌های آنها تداوم و گسترش هم پیدا کرده است و این تشکلهای به نیرومندترین نهاد مدنی کشور و به نماد مقاومت بخشی از جنبش مزدبگران علیه استبداد و بی‌عدالتی تبدیل شده‌اند.

همین خصوصیات باعث شده که رژیم فشار مضاعفی را به رهبران شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگی و دیگر تشکلهای مستقل معلمان وارد کند.

رژیم بیش از هر چیز از چنین تشکلهای و الگو شدن آنها برای سایر مزدبگران واهمه دارد.

اعتراض به پیگرد و زندانی کردن رهبران و اعضای تشکلهای فرهنگی و مبارزه برای آزادی معلمان زندانی و دیگر زندانیان سیاسی وظیفه انسانی و همه‌گانی است. خوشبختانه این مبارزه مدتی است که شروع شده، فریاد معلم زندانی آزاد باید گردد، اینک نه تنها در تجمعات اعتراضی بازنشستگان، بلکه همانطور که به هنگام تجمع دختران دانش آموز در شیراز مشاهده شد، در میان دانش آموزان مدارس نیز شنیده می‌شود و می‌رود تا به یک خواست فراگیر سراسری تبدیل شود.

**مبارزه برای آزادی معلمان، کارگران و زندانیان سیاسی را گسترده و سراسری کنیم!**

**از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای افزایش دستمزد حمایت کنیم!**

**علیه تغییرات ارتجاعی در قانون کار و تامین اجتماعی متحدانه مبارزه کنیم!**

تکرار رویه سال گذشته در مورد افزایش دستمزد!

صادق







در سال گذشته دولت بر خلاف قانون دستمزد ها و حقوق کارگران و کارکنان دولت را کمتر از نرخ رسمی تورم افزایش داد و رویه تازه‌ای را آغاز کرد که قبلا باب نبود. شورای عالی کار به خود اجازه داد دستمزد کارگران را ۲۰ درصد، کمتر از نرخ رسمی تورم اضافه کند. حداقل در دولتهای قبلی مبنای افزایش دستمزد نرخ تورم رسمی بود، دولت رئیسی اما بیشرمانه حاضر نشد حتی تورمی را که خودش اعلام کرده بود در تعیین دستمزد ملحوظ کند. امسال نیز می خواهد رویه سال گذشته را تکرار کند.

جزئیاتی که از برنامه بودجه سال آینده دولت در این هفته منتشر شد نشان می دهد که دولت امسال نیز قصد ندارد حقوق کارکنان خود را بیش از ۱۸ درصد افزایش دهد. افزایش حقوق بازنشستگان در برنامه نیز ۲۰ درصد در نظر گرفته شده است.

اگر چه احتمال دارد مجلس تغییراتی در این ارقام بوجود آورد اما انتظار نمی رود اگر تغییر اندکی هم در آن انجام دهد، با وجود تورم موجود و افزایش شدید هزینه های زندگی و نارضایتی موجود از وضعیت حقوق موجب رضایت کارکنان دولت و بازنشستگان و کاهش اعتراضات آنها شود.

افزایش این مبلغ که کمتر از نیمی از نرخ تورم موجود است در شرایطی که قیمت نان به تنهایی اخیر ۲۵ درصد گران شده است، حتی کمتر از افزایش قیمت نان است.

از سوی دیگر دولت مالیاتهای مستقیم را ۵۰ درصد افزایش داده که روی بالا رفتن هزینه های زندگی تاثیر می گذارد و افزایش اسمی ۱۸ درصدی حقوق ها را خنثی می کند.

به این ترتیب قدرت خرید مزد و حقوق بگیران در بهترین حالت اگر کاهش پیدا نکند، افزایش پیدا نخواهد کرد و عرصه را بر آنها تنگتر خواهد کرد.

در برنامه بودجه سال آینده بر خلاف معمول حقوق بازنشستگان ۲ درصد بیشتر از حقوق شاغلین منظور شده است که علت آن اعتراضات گسترده و فزاینده بازنشستگان است. یعنی اگر اعتراضات نبود همین ۲ درصد ناقابل را هم اضافه نمی کردند. اما اگر این که می گویند دولت هیچ بودجه‌ای برای همسان سازی حقوق بازنشستگان در سال آینده اختصاص نداده است، صحت داشته باشد بازنشستگان مبلغ بیشتری در ازای این ۲ درصد از دست خواهند داد.

به احتمال بسیار دستمزد کارگران نیز در خوشبینانه ترین حالت ممکن است چند درصدی بیشتر از کارکنان دولت افزایش داده شود و مانند سال گذشته دولت و کارفرمایان اگر با مخالفت در شورای عالی کار مواجه شوند، شورا را دور بزنند و نظر خود را به کرسی بنشانند و ضربه دیگری بر قدرت خرید کارگران و بازنشستگان وارد کنند.

دولت درازی افزایش ۵۰ درصدی مالیاتها حاضر است مانند سالهای گذشته دستمزدهای کارگران را کمتر از نرخ تورم افزایش دهد و با کارفرمایان کنار بیاید. این ترفند سالهاست که جواب داده است و حکومت در ازای افزایش مالیاتهای که در واقع تولید کنندگان و اهل کسب و کار آن را با افزودن بر قیمت کالاها و خدمات از مشتریان خود پس می گیرند، فریز کردن دستمزدها و از میان برداشتن قوانین حمایتی، سعی می کنند دل آنان را به دست آورند.

تغییر قانون بازنشستگی و قانون کار و امتناع دولت از افزایش دستمزدها در نیمه سال جاری با وجود قولی که داده بود، امتیازاتی هستند که در ازای افزایش مالیاتها به کارفرمایان داده است.



سود این بذل و بخشش ها که به قیمت فقر روزافزون و بدتر شدن شرایط کاری کارگران و افزایش سود کارفرمایان منجر می شود، بیشتر از افزایش مالیات های است که دولت برای چرخاندن ماشین سرکوب و هزینه های دیگر رژیم استبدادی خود از آنان می گیرد

در این بازی تکراری همیشه دو برنده و یک بازنده وجود دارد، کارفرمایان و حکومت و کارگران. بهمین دلیل است که کارفرمایان و سرمایه داران بزرگ برای بدست آوردن امتیازات و سود بیشتر از حکومت گله و شکایت می کنند، اما حتی در اوج اعتراضات مردمی و برآمدهای سیاسی علیه حکومت جانب حکومت را رها نمی کنند. حکومت و کارفرمایان رانتهی وابسته به آن برای بی حقوق سازی نیروی کار و استثمار مضاعف آن و بر پا نگاه داشتن سلطه خود متحدانه عمل می کنند. نیروی کار و زحمت نیز باید برای دفاع از حقوق و معیشت و رفاه و امنیت خویش و برچیدن بساط این سلطه جهنمی متحد و متشکل عمل کند

## علیه سیاستهای ضد کارگری حکومت، برای دفاع از حقوق و کرامت انسانی خود متحد و متشکل شویم!



### ادامه اعتراضات پیاپی کارگران و کارکنان شرکت های مختلف نفتی

اعتراضات کارگران و کارکنان شرکت های نفتی مختلف که در میانه ماه گذشته و با اخطار به مقامات دولتی شروع شد، در این هفته نیز با چند اعتراض تازه پیگیری شد. گزارش تازه ترین اعتصاب را ببینید:

کارکنان شرکت نفت فلات قاره شاغل در جزیره خارک به محدودیت های حقوقی اعتراض کردند. اعتراض کارکنان رسمی نفت فلات قاره/ با محدودیت های حقوقی مخالفیم  
به گزارش خبرنگار ایلنا، جمعی از کارکنان شرکت نفت فلات قاره شاغل در جزیره خارک نسبت به شرایط شغلی خود و به طور مشخص، محدودیت های مزدی اعمال شده انتقاد دارند.  
این کارکنان خواسته های خود را حذف کامل سقف حقوق، حذف محدودیت حق سنوات بازنشستگی، بازگرداندن کسورات مازاد مالیات، اجرای ماده ده و حفظ استقلال صندوق نفت عنوان کردند.  
کارکنان رسمی نفت خواستار حذف محدودیت های مزد و حقوق به خصوص برای کارکنان عملیاتی و سکوی های نفتی هستند



## و یک گزارش دیگر به نقل از کانال تلگرامی شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت:

روز یکشنبه پنجم آذرماه، گروهی از همکاران عملیاتی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران مستقر در سکوهای حفاری نیز در اعتراض به اعمال سقف حقوق و افزایش مالیات ها دست به اعتراض زدند. شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت





## افزایش اعتراضات بازنشستگان

اعتراضات بازنشستگان در این هفته نیز ادامه و بیشتر شد. اعلام افزایش حقوق بازنشستگان به میزان ۲۰ درصد رقمی که ۲۵ درصد کمتر از نرخ رسمی تورم سالانه است و همچنین افزایش سن بازنشستگی و ایجاد یغییرات دیگر در قوانین تامین اجتماعی که همگی باعث بدتر شدن وضعیت معیشتی و درمانی بازنشستگان می شود، با موج تازه‌ای از اعتراض و انزجار روبرو گردید و می رود تا دامنه اعتراضات را گسترده تر و سیاسی تر کند.

تصویر بالا متعلق به اعتراض دنباله دار بازنشستگان فولاد در این هفته است.



## ادامه و گسترش اعتراضات پرستاران

اعتراض پرستاران نیز که از چند هفته پیش شروع شد همچنان ادامه دارد و دامنه آن به شهرهای کوچک امتداد پیدا کرده است. مطالبات پرستاران نیز در اصل مانند سایر گروه های مزد و حقوق بگیر افزایش حقوق و بهبود شرایط کاری و برای پرستاران شرکتی تغییر قرارداد های اسارتبار شرکتی و غیر رسمی به قرارداد مستقیم و رسمی در مراکز است که در آن کار می کنند:

تجمع پرستاران سقز در اعتراض به شرایط مزدی پرستاران سقز نسبت به شرایط مزدی و معیشتی خود اعتراض کردند. به گزارش خبرنگار ایلنا، امروز (چهار آذرماه)، جمعی از پرستاران سقز در استان کردستان در اعتراض به شرایط نامناسب شغلی خود تجمع اعتراضی برگزار کردند. این پرستاران از ناچیز بودن آنچه به عنوان علی الحساب تعرفه گذاری به حسابشان واریز شده انتقاد کردند و گفتند: قانون در مورد جامعه پرستاری کشور اجرا نمی شود؛ حقوق ها ناچیز است و بسیاری از مطالبات پرستاران با تاخیر چندماهه پرداخت می شود



## Radiozamaneh

حکم دو سال حبس تعلیقی کامیار فکور به اجرا  
گذاشته شد

این حکم در حالی به اجرا درآمده است که دو روز  
پیش حکم هشت ماه زندان کامیار فکور به پایان  
رسیده بود و او باید مشمول آزادی می‌شد.



دوشنبه ۶ آذر ۱۴۰۲

## تجمع و راهپیمایی اعتراضی کارکنان شرکت نورد و لوله اهواز

دومین روز متوالی کارکنان شرکت نورد و لوله اهواز جهت پیگیری مطالبات در به اعتراض زدند

با شعارهای

مرگ بر این زندگی ، این همه شرمندگی

وعده وعیدکافیہ سفره ما خالیہ

"کارگر می میرد ذلت نمی پذیرد

بازگشت به کار پرسنل اخراج شده، اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل، افزایش پاداش تولید و دریافت حقوق  
متناسب با سایر شرکت‌های فولادی از خواسته‌های کارگران است





## قانون جدید بازنشستگی، تاراج بیش از پیش مزدبگیران

نوشته ای از کارگر زندانی  
حسن سعیدی

قانون جدید بازنشستگی، تاراج بیش از پیش مزدبگیران

نوشته ای از کارگر زندانی حسن سعیدی

در حالی که اموال صندوق‌های بازنشستگی همه از جیب کارگران و مزدبگیران تامین شده است و نقش آفرینی اصلی را کارگران می‌بایست در این صندوق‌ها داشته باشند، اما این دولت است که مدیران صندوق‌ها را تعیین می‌کند و در نتیجه هیچگاه به کارگران و مزدبگیران، که ذینفعان اصلی این صندوق‌ها هستند، پاسخگو نبوده اند.

دولت رسماً با برداشت و حیف و میل پول کارگران از صندوق‌های بازنشستگی به این صندوق‌ها بسیار بدهکار است و آنها را در آستانه ورشکستگی قرار داده است. به همین دلیل بسیاری از تعهدات درمانی به بیمه‌شدگان کاسته شده و حقوق بازنشستگی همواره در سطحی ناچیز تعیین گردیده است و فقر و بی‌تامینی را به بازنشستگان تحمیل کرده‌اند.

برای کنترل کارگران، حاکمیت با ایجاد و تقویت تشکلات کارگری دست‌ساز نظیر شورای اسلامی کار و میدان دادن به خانه کارگر، سوپاپ اطمینانی برای خود ساخت. در این سالیان، نقش آنان عمدتاً جلوگیری از اعتراضات توده‌ای کارگران برای دستیابی به حقوق حقه‌شان بوده است. سران این تشکلات دست‌ساز حکومتی نه تنها به فکر پست و مقام و جیب خود بوده اند، بلکه فعالانه در کنار حاکمیت از ایجاد تشکلات مستقل کارگری از طریق پرونده سازی و سرکوب جلوگیری کرده اند.

با تصویب و انتشار قانون جدید ابتدا اعلام کردند که سنوات کار کارگران تازه استخدام شده از ۳۰ سال به ۴۲ سال و ۵ ماه افزایش می‌یابد، اما متعاقباً رئیس مجلس، بطور سراسیمه اعلام کرد که حداکثر سنوات بازنشستگی ۳۵ سال خواهد بود. سرنوشت میلیون‌ها کارگر و مزدبگیر اینگونه رقم می‌خورد. مشخص است نمایندگان تصویب کننده این قانون، گویی موضوع میلیون‌ها انسان اینقدر برای‌شان بی‌اهمیت بوده است که نمی‌دانستند به چه رای می‌دهند.

حتی اگر برابر قانون جدید بازنشستگی سنوات کار را تا ۳۵ افزایش دهند این ناحقی بزرگی است که در کنار حقوق ناچیز کارگران و تحمیل فقر مطلق به ایشان باز می‌خواهند شرایط را برای‌شان بیش از پیش اسفبارتر کنند.



تجربه ثابت کرده است برای مقابله با این حمله به حقوق مزدبگیران، کارگران شاغل و بازنشسته و سایر زحمت کشان باید از طرق گوناگون دست به اعتراض بزنند، و در این راستا چاره ای جز وحدت و تلاش بیش از پیش برای ایجاد و تقویت تشکیلات های مستقل خود ندارند. باید با بوجود آوردن تشکیلات در سطوح مختلف برای بهبود معیشت خود، اعتراضات و اعتصابات سراسری سازمان داد. درست است که در طی چهار دهه، با فشار پلیسی - امنیتی از ایجاد تشکیلات مستقل کارگری در بخش های مختلف جلوگیری شده است، اما جامعه در شرایط متفاوتی قرار دارد. اینک اکثریت کارگران و مزدبگیران به دلیل فقر و گرسنگی، چیز چندانی برای از دست دادن ندارند و در عین حال هرگونه توهم به «مستضعف» دوستی و عدالت طلبی نظام حاکم از بین رفته است.

دولت باید بداند محکوم نمودن کارگران به کار تا دم گور بی پاسخ نخواهد ماند، و یادمان نرود که اینها نمیتوانند همه کارگران را برای دفاع از معیشتشان به زندان بیاورند.

عدم توجه حاکمیت به فریادهای اعتراض کارگران و سایر اقشار جامعه، انسان هایی را که تا دیروز منفعل بودند را نیز به خیزشهای سراسری ای که چندین سال است در جریانند و شعله های آن گاه از زیر خاکستر و گاه آشکارا همچنان زبانه می زنند، پیوند می دهد.

حسن سعیدی، عضو سندیکای کارگران شرکت واحد،

زندان اوین، آذر ۱۴۰۲

**چاره کارگران وحدت و تشکیلات مستقل از کارفرما و دولت و کلبه نهادهای وابسته و حراستی و اطلاعاتی است**

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۵ آذر ۱۴۰۲

**ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!**

**به بیکاران باید حقوق پرداخت شود و تحت پوشش تامین اجتماعی قرار داشته باشند!**

**\*برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

**\*"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران را می توانید در آدرس زیر ببینید:**

**<https://bepish.org/taxonomy/term/457>**